

то щкровеніето му) или въпросы на христа и ѿ него ѿговори, които сѫ богоимиците нарочито много почитали, и които сѫ ѿ Патеренскіиъ Епіскопъ Назаріа, списани (живѣлъ въ Бъгаріи около 1186 — 1200), въ западните земли распръснати, латински въ Венециї 1522. на свѣтъ издани; на сегашното пакъ время ѿ Гіезелера въ Гетингѣ 1832, а шть Янгхардта въ Ерлангѣ 1832 печатани. Познава ся чи и тия послѣ малко изредените книги, по источникъ и корицѧ и съдѣржаніето имъ, ѿ тва время (Богомилово) проистичатъ, защото сѫ пълни съ суевѣrie, и чудни имена иматъ, на пр. книга *Мартолой* или *Фартолодъ* (Острологъ), царюси сѣновидцы, чаровникъ, Грѣминикъ, Молнионикъ, Коледникъ, Мысленикъ, Вълховникъ, Пѣтникъ, Звѣздникъ, и пр. ако и да сѫ не само помежду заблуждените но и помежду правовѣрните распрѣснати.

До сега смы издыряли и изредили, колкото смы могли, имената и дѣлата на първите трудолюбивы работници които сѫ ревностно настоявали и прилѣжно дѣлали за да наредятъ ѿкрасъ и распространятъ старославенскія книжники ѿ Кирилла и Меѳодія пакъ до смъртъ на вѣнчаныятъ царь Симеона (927): но кой бы тоя, който бы по-